

Huruf-u mukattaa üzerine

Kur'ân her taifeye hitap ediyor, onun için geçmiş büyük veliler bu mukattaa harflerinden bazı işaretler çıkarıp ümmeti uyarmışlardır.

Huruf-u mukattaa 29 sûrenin başındaki kesik harflerdir. Peygamberimiz (asm) zamanından bu yana, ne oldukları anlaşılmalı çalışılıyor. Bazı âlimler, Kur'ân'da bulunan 19 mu'cizesi gibi matematiksel olarak pek çok sırları ihtiva ediyor diyenler vardır. 19 asal bir sayıdır ve bir ve kendinden başka bir sayıya tam bölünemez. Kur'ân 114 sûredir ve bu 19'un 6 katıdır. Kur'ân'da Allah kelimesinin sayısı 19'un katlarıdır (Allah'a işaret eden zamirler hariç). Üç İhlâs, bir Fatiha'da bir hatim sevabı vardır. İhlâs 4 kelimedir, üç ihlâs 12 kelime, Fatiha 7 kelimedir toplam 19 kelimedir. Besmele 19 harftir, Kur'ân'da Elif, Lam ve Mim harflerinin bulunduğu 7 sûre vardır ve bu yedi sûredeki Elif, Lam ve Mim'lerin sayısı 26676'dır. Bu sayı 19'un 1404 katıdır. Müddessir Sûresi'nde 19 kelimesine kadar 361 harf vardır ve bu harfler 19'un 19 katıdır, bu sûre 57 âyettir ve 19'un 3 katıdır, v.s.

İşte Kur'ân'ın büyük bir kısmında 19 mu'cizesi vardır ve bu mukattaa harflerinde de bu şekilde büyük matematiksel sırların olduğu düşünülüyor, zaman ihtiyarlayınca Kur'ân gençleşecek. Bazı âlimler bu mukattaa harflerinin telâffuzunun insanların ruhî yapılarına olumlu etkiler yaptıklarını söylüyorlar. Bazıları da bu harflerin şekilleri burçlar gibi bazı nesnelere sembolize ediyor ve bunlar Allah ile Hz. Muhammed (asm) arasında bir sırdır diyenler vardır. Bediüzzaman, "Sekine duâsı 19 kere okunmalıdır" diyor.

Ebu Bekir Efendimiz "Huruf-u mukattaa sırdır" diyor. İmamı Rabbani ise bu harfleri âşık ile maşuk arasında gizli esrarın denizleri olarak görür. Diyanet İşleri Başkanlığı ise, "Elif, Lam, Mim gibi Kur'ân'da bazı sûrelerin başında yer alan Huruf-u mukattaa Kur'ân'ın nazil olduğu dönemde Arap edebiyatında yaygın bir kullanıma sahipti. Şairler ve belâgat ehli bunları kullanırdı. Hatta bunun örneklerine İslâm öncesi şiir ve nesirde rastlanmaktadır. O dönemde, herkes, bu harflerin anlam ve önemini kavradığı için, bunların Kur'ân'da kullanılmasına karşı çıkan veya sorular soran olmadı. Çünkü bu tür kullanım onlara yabancı değildi" bilgisini aktarır.

Bediüzzaman ise, Risale- i Nur Külliyyatı'nda çeşitli yerlerde bu konu üzerinde çeşitli açıklamalar yapıyor. Biz bu açıklamaların bir kısmını şu şekilde özetleyebiliriz: "Bu harfler İlâhî birer şifredir, insan fikri ona yetişemiyor, onların anahtarları Hz. Muhammed'dedir (asm). Bu harfler Hz. Muhammed'in (asm) çok yüksek bir zekâyâ sahip olduğunu gösterir. O, remizleri, imaları ve en gizli şeyleri çok açık bir şekilde anlayabilir. Bu harfler gizli sırlarla birlikte ebced değerleri ise, olmuş ve ilerde olacak, çok gizli olay ve ilimlere işaret ediyor. İnsanlık fert olarak değil de belki müşterek küllî bir akıl ile ilerde bunların bir kısım sırlarına vakıf olabilirler.

"Bazıları 'Bunların manasını Allah'tan başka kimse bilemez' diyor. Allah, manası bilinemeyecek bir şeyi yol gösterici

olarak insanlara indirmez. Fennin ilerlemesi ile ilim adamları, peygamberlerin mu'cizelerini ve ulemanın kerametlerini ilmen taklit edecekler. Belki velileri geçecekler, fakat peygamberlere yetişemeyecekler. Allah'ın ilmine kimse vakıf olamaz, Kendinden başka o ilmi bilen olmaz. Levh-i mahfuz ise her şeyin yazıldığı İmam-ı Mubin ile Kitab-ı Mubin'in olduğu yerdir. Bu noktaya Peygamberler kısmen, büyük evliyalar ise nadiren vakıf olabilir. İşte bu Huruf-u mukattaa'nın yazıldığı yer burasıdır. Eğer yalnız Allah'ın ilminde olsaydı peygamberler de buralara vakıf olamazdı. Yazar bozar tahtası dediğimiz Levh-i Mahfuz ispatta olsa idi, buraya normal veliler bile izn-i İlâhî ile vakıf olabilirlerdi. Onun için bu harflerin sırları Levh-i Mahfuz'da yazılıdır.”

Ayrıca Bediüzzaman, “Cafer-i Sadık (ra) ve Muhyiddin Arabî (ra) gibi esrar-ı gaybiye ile uğraşan zâtlar ve esrar-ı huruf ilmene çalışanlar, bu hesab-ı ebcedîyi gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler. Yüksek edipler, bu hesabı, edebî bir kanun-u letafet kabul edip eski zamandan beri onu istimal etmişler. Hattâ letafetin hatırı için iradî ve sun'î ve taklidî olmamak lâzım gelirken, sun'î ve kastî bir sûrette o gaybî anahtarların taklidini yapıyorlar (sihir gibi). Sûrelerin başlarındaki Huruf-u mukattaa İlâhî bir şifredir; has abdine, onlarla bazı işaret-i gaybiye veriyor. O şifrenin miftahı, o abd-i hastadır, hem onun veresesindedir. (Büyük Ehl-i Beyt âlimlerindedir)” (Mektubat)

Kur'ân her taifeye hitap ediyor, onun için geçmiş büyük veliler bu mukattaa harflerinden bazı işaretler çıkarıp ümmeti uyarmışlardır. Huruf-u mukattaa harfleri, havassa hitap eden özel şifrelerdir, fakat Kur'ân daha fazla gençleşince, ehl-i ilim, bilhassa fen ilminde ileri gidenler bu havas âlimlerinin bildirdiğinden daha fazla sırrı ve gizli manayı bu harflerden çıkarabilecekler.